

Voorzitter John Beuselinck : „Groot door uitstraling en sociaal door instelling”

Honderd jaar

Ostend Tennis Club

Een tennisclub die honderd jaar wordt, het komt niet vaak voor. Ostend Tennis Club behoort wel tot dat kransje kranige, sportieve eeuwelingen en is bovendien de vijfde oudste tennisclub van België. Een tennisclub dus om „u” tegen te zeggen. Hoewel, OTC is haar statuut van tennisclub al lang ontgroeid.

De club met haar veertien tennisterreinen in een groene oase en typisch, charmant, sfeervol clubhuis, is meer dan alleen een tennisclub. Door de realisatie van het Fizixcentrum kunnen sportievelingen ook andere sporten beoefenen. Nieuw dit jaar zijn de petanque en het hockeyterrein. Volgend jaar wil OTC starten met een megavolleybaltornooi en er wordt gedacht aan een internationaal paastornooi voor hockeyspelers. De tennisschool wordt vanaf april 2001 uitgebreid met Dick Norman als voltijds trainer. De honderdjarige OTC is dus helemaal niet uitgeblust maar very much alive and kicking!

Voorzitter John Beuselink: „We zijn geëvolueerd tot een omnisportclub want naast onze 650 tennisspelers, tellen we ook 1400 fitnessa-depten, 100 squashbeoefenaars, 150 badmintonleden, 150 hockeyspelers en 40 voetballers. Zeker niet te vergeten zijn onze 325 jongeren die bij ons tennisles volgen. De jongste jaren leggen we het accent op onze jeugdwerking en dat werpt zijn vruchten af. Niet voor niets werd Ostend T.C. al twee keer tot „Jeugdriendelijke tennisclub van Vlaanderen” uitgeroepen.”

Enkele van die jeugdige tennistalenten worden op zaterdag 2 september in de bloemetjes gezet. Dat gebeurt tijdens de academische zitting naar aanleiding van de viering van het 100-jarig bestaan van OTC.

Bezet

Voor het pril-le begin van Ostend Tennis

Club moeten we honderd jaar terug in de tijd gaan. Toen werd er gespeeld op veertien terreinen naast het toenmalige Palace Hotel. In 1924 werd de club omgedoopt tot Ostend Tennis Club. Er werd gedurende zo'n tien jaar nabij het Thermaal Instituut gespeeld. Als gevolg van de bouw van het thermaal badenpaleis moesten de terreinen aan de Koninklijke Gaanderijen verdwijnen.

„In zijn soutane schreef Jozef Verhelle mij in bij de Ostend Tennis Club”

Begin 1930 werd beslist de vijver - in de volksmond de *vispit* genoemd - gelegen tussen de Koninginnelaan, de Leffingestraat en de Prinselaan op te vullen en daar het *City park* of *Parc de la cité* te realiseren. De Tennis Club d'Ostende maakte een ontwerp voor de aanleg van negentien tennisvelden. Deze werden op 15 juli 1932 geopend. Aanyankelijk situeerde het clubleven zich in houten constructies

langs de Koninginnelaan.

Er was dus duidelijk nood aan een elegant clubhuis. Op 11 juli 1936 werd het clubhuis in rustieke Vlaamse stijl naar een ontwerp van de Oostendse architect André

Daniels plechtig geopend. De club telde toen twintig terreinen, de grond was eigendom van de Koninklijke Schenking. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden de installaties van OTC bezet door de Duitsers. De kleedkamers werden omgevormd tot slaapkamers en de OTC-leden mochten slechts vier terreinen gebruiken. De rest was voor de Duitsers die zich daarmee in conditie wilden houden.

Op zaterdag 2 september

Eeuwfeestprogramma

Honderd jaar Ostend Tennis Club wordt op zaterdag 2 september gevierd. 's Namiddags kunnen de leden gratis deelnemen aan allerlei sportevenementen. Van 14 tot 16 u. is er een jeugdclinic. Tussen 15 en 17 u. kunnen alle leden deelnemen aan een familietornooi. Onder de noemer voetbalretro treden van 15 tot 18 u. „oude” sportvedetten aan voor een partijtje voetbal.

Om 19 u. start de academische zitting met kampioenenhulde van Cedric Roelant (14) en Marawan Wanis (10), gevolgd door receptie, walking dinner en vanaf 22 u.30 dansavond tot... in de vroege uurtjes.

„Hopelijk kunnen wij er ook onze dames in de bloemetjes zetten die zaterdag vanaf 13 u.45 de halve finale interclub spelen in tweede nationale. Patty Van Acker, Klaartje Van Baarle, Nele Landrieux, Ellen Delie, Barbara Dewilde en Caroline Van Renterghem nemen het op tegen de dames van TC Loppem. Winst zou ons weer in eerste nationale brengen,” zegt Daniek Minne hoopvol.

(TH)

Democratisering

„In die jaren was de tennis-sport vooral een aangelegenheid van de gegoede Franssprekenden. Dat was ook bij OTC zo,” stelt voorzitter John Beuselinck. „Zelfs nog in 1957 toen ik voor het eerst clubkampioen werd, werd er bijna uitsluitend Frans gesproken. Met mijn voorganger en vriend Luc Vandenberghe werd de eerste democratisering ingezet en op de ingeslagen weg voortgaan is voor mij altijd een evidentie geweest. Het bestuur blijft nog altijd ijveren om het elitaire karakter, dat verbonden is aan het begrip tennis, te verwijderen door meer openheid naar de Oostendenaars en alle tennis- en sportliefhebbers toe. We zijn een open club. Iedereen mag in ons clubhuis komen genieten van een natje en een droogje én van de tennis-sport,” aldus de voorzitter die zich zijn eerste stappen in de tennissport nog levendig herinnert.

„Ik was vijftien en speelde voetbal bij de miniemen van Hermes Oostende. Jozef Verhelle vond echter dat ik talent had om te tennissen. In zijn zwarte soutane vergezelde hij me naar de Ostend Tennis Club. Kun je je dat voorstellen? Hij schreef me in als lid en sindsdien ben ik dat gebleven.

In 1952 ging hij ook mee naar de sjieke Club Leopold in Brussel voor het kampioenschap van België. Een paster die iemand begeleidde op een tennistornooi. Dat had men daar in Brussel nog nooit meegemaakt,” aldus John Beuselinck die wel 15 keer clubkampioen werd en sinds 1981 voorzitter is van de NV Ostend Tennis Club. Wekelijks staat hij nog op het veld voor een heren dubbel met zijn vaste tennispartners Freddy Makelberghe, Patrick Dekinder en John Borny.

Binnenshuis

De jongste drie decennia kende de tennissport een razendsnelle evolutie. Dat was ook bij OTC merkbaar. De club telde jaren geleden nooit meer dan 100 leden. In het begin van de jaren 70 was er een absoluut dieptepunt met slechts 50 leden, maar in 1979 was het aantal al opgelopen tot 300. In 1976 werd Danick Minne sportsecretaris en in 1984 werd hij tot voltijds manager aangesteld. In 1991 waren er al 500 leden waaronder een groot aantal jeugdleden.

Danick Minne: „Omwille van het toenemend aantal sportbeoefenaars, het verdwijnen van enkele tennisvelden in het stedelijk sportcentrum en de uitwijking van tennisliefhebbers naar Middelkerke en Gistel om hun sport 's winters binnenshuis te kunnen beoefenen, ijverde OTC voor de bouw van een overdekt sportcomplex. Dat kwam er in 1992. Ook het clubhuis onderging een facelift met respect voor de authenticiteit van het ge-

bouw. Een clubhuis dat tot een echte ontmoetingsplaats voor de leden is uitgegroeid. De bar werd onder meer vergroot omdat ze veel te klein geworden was voor het sociale clubleven. We proberen onze leden een groot aanbod aan activiteiten te bieden. Er gaat bijna geen weekend voorbij of er is iets te doen: een barbecue, een verrassings-, familie- of clubtornooi,.... Een Canadees die het clubhuis gekend had even na W.O. II en die het enkele jaren geleden terug had bezocht, sprak zijn bewondering uit voor het feit dat het clubhuis nog steeds hetzelfde prachtige uitzicht had.”

Gestoord

Manager Danick Minne heeft zijn handen vol met het runnen van de club. Geen tijd meer om te tennissen? „De laatste twee jaar heb ik nauwelijks nog tennis gespeeld. Jammer. Weet je, als ik op dat plein sta, word ik om de ha-

verklap gestoord omdat ze mij voor dit of dat nodig hebben. Zo kun je natuurlijk geen enkele match uitspelen. Maar ik ben vastbesloten er volgend jaar weer in te vliegen,” belooft de OTC-manager.

Hij ontdekte het tennis als elfjarige knaap en kreeg later les van Pedro Massip en Istvan Fuki. Danick Minne: „Ik weet nog goed hoe ik, toevallig, bij de organisatie van toernooien betrokken geraakte. Ik was veertien en was een balletje aan 't slaan tegen de muur toen toernooileider Oswald Vandamme mij plots riep: „Hé Danicksje, kun je mij helpen bij het toernooi?” Ik moest briefjes maken van wie tegen wie moest spelen

„Ik moest briefjes maken van wie tegen wie moest spelen en dertig jaar later doe ik dat nog”

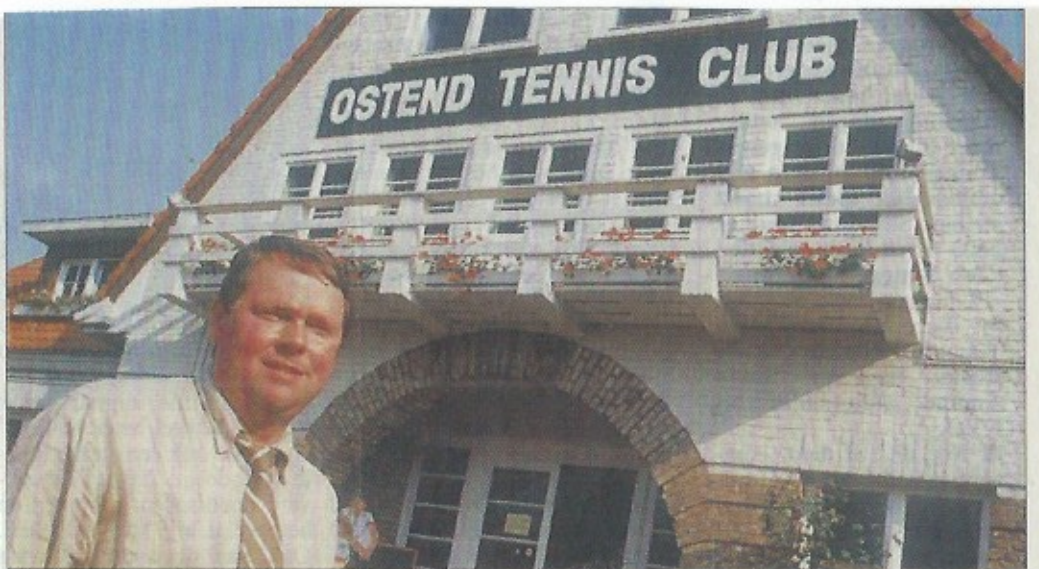
en dertig jaar later doe ik dat nog. Dan zeg ik soms, wat een gleuk dat ik nog wat aan politiek doe (*Danick Minne is VLD-gemeenteraadslid in Oostende, n.v.d.r.*) en een beetje aan fitness en dat het niet al tennis is wat de klok slaat.”

(Tine Heddebauw)

„Het clubhuis onderging een facelift met respect voor de authenticiteit”

We zien het bestuur en het sportief bestuur : Manu Beuselinck, Hugo Ghyselen, Fernand Kimpe, Danick Minne, John Beuselinck, Christophe Billiet, Jacques David, Paul Weenen en Eric Verstraete. (Foto Lysiane)

OTC-manager Danick Minne : „Ons clubhuis werd in 1992 gerenoveerd, met respect voor de authenticiteit. Een Canadees die het clubhuis gekend had even na W.O. II en die het enkele jaren geleden terug bezocht, sprak zijn bewondering uit voor het feit dat het clubhuis nog steeds hetzelfde prachtige uitzicht had.” (Foto Lysiane)

Jonge talenten Adhan en Marawan Wanis „Altijd sportief blijven”

Marawan en Adham Wanis zijn het levende bewijs van de vruchtbare, actieve jeugdwerking binnen Ostend TC. Marawan en Adham behoren nu al tot de beste jongeren van België.

„Toen mijn vader voor het eerst ging tennissen, ging ik met hem mee. Ik was toen 3,5 jaar. *Probeer het ook eens*, moedigde hij me aan. Ik heb toen ook een balletje geslaan en ben thuis verder blijven oefenen. Ik doe het héél graag,” vertelt Marawan (10) hoe de bal aan het rollen ging. Ook zijn broertje Adhan (8) was nog geen vier jaar toen hij met tennis kennismaaakte. „Ik zag mijn broer en wou dat natuurlijk ook doen. Ik heb vroeger nog gevoetbald maar tennis doe ik veel liever, al verlies ik meestal tegen mijn broer.

Adhan en Marawan trainen zo'n zes tot elf uur per week, conditietraining inbegrepen. „In de winter meer dan 's zomers want dan zijn er toernooien,” legt Marawan uit. Omdat ze tot de beste jongeren van België behoren, trainen ze twee keer per week in Wilrijk en wordt hun talent verder aangescherpt in Brugge.

Over welke capaciteiten moet een goede tennisspeler vooral beschikken? „Concentratie en een goede mentaliteit,” zegt Marawan. „Als het eens tegenzit, moet je altijd sportief blijven en de wil hebben om terug te vechten.” Zijn grote voorbeeld is Pete Sampras maar Adhan heeft een boontje voor Patrick Rafter.

En wat vinden ze zo plezant aan OTC? Marawan: „Ik loop school in het Onze-Lieve-Vrouwecollege in de Aarts-hertoginnestraat in Oostende en heel wat schoolvriendjes zijn ook lid van OTC. Da's heel gezellig.” Een groot tennistor-nooi hebben ze nog nooit bijgewoond, maar dat komt misschien nog wel. „Laat maar zo. Al die wedstrijden op televisie volgen, is al genoeg,” reageren Marawan en Adhan wiens jonge leventjes bijna volledig in het teken van het tennis staan.

(TH)

Marawan en Adhan Wanis; jong OTC-talent waarvan we nog zullen horen. (Foto Lysiane)